

var noteret på navn i en offentlig tilgængelig aktionærbog, således at det til enhver tid kan konstateres, hvem der er aktionærer.

Svar:

Når spørgsmålet alene ses ud fra skattemæssige kontrollensyn, må man regne med, at en ordning af den nævnte art ville lette skattemyndighedernes arbejde.

Der er hermed ikke udtalt noget om de problemer af selskabsretlig og praktisk art, som ordningen kunne føre med sig.

C. Andre spørgsmål.

Spørgsmål 30:

Kan det oplyses, hvilke regler der gælder i Storbritannien om ret til fradrag i den skattepligtige indkomst for repræsentationsudgifter?

Svar:

Efter en lovændring i 1965 er det hovedreglen i Storbritannien, at repræsentationsudgifter ikke kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. I følgende tilfælde kan repræsentationsudgifter dog fradrages:

1) Udgifter til repræsentation over for en udenlandsk kunde (an overseas customer), som ikke har sin sædvanlige bopæl i Det Forenede Kongerige, og som foretager sine indkøb engros.

2) Smågaver, der er forsynet med en iøjnefaldende reklame for giveren og i virkeligheden har karakter af reklameudgifter. Smågaverne må ikke bestå af drikkevarer, tobak eller anvisninger, der kan ombyttes med varer, og den enkelte gaves værdi må ikke overstige 1 £. Efter særlige regler tilstræbes det at undgå, at beløbsgrænsen omgås ved ydelse af en række gaver, der hver især har en værdi under 1 £.

3) En særlig undtagelsesregel angår tilfælde, hvor en person afholder udgifter til at yde noget, som det hører til hans næringsvej at yde, og som det er et normalt led i næringsvejen at sælge eller yde gratis som led i reklamevirksomhed over for offentligheden. Denne undtagelsesregel er givet med henblik på de repræsentationsudgifter, der afholdes som led i den almindelige drift af for eksempel et hotel eller en

restaurant, samt på gratis vareprøver, der uddeles til publikum, og gratis teaterbilletter, som et teater giver til teaterkritikere.

Reglen har givet anledning til visse vanskeligheder. For nylig er der således afsagt dom i en sag, hvor nogle journalister fik medhold i, at de kunne fradrage udgifter til gæstfrihed i hoteller og restauranter over for personer, fra hvem de ønskede oplysninger. De britiske skattemyndigheder har appelleret dommen; men appeldomstolens afgørelse foreligger endnu ikke.

4) Udgifter til repræsentation eller lignende over for de ansatte i en virksomhed kan fradrages i indehaverens skattepligtige indkomst. Hvis hovedformålet med repræsentationen er at repræsentere over for personer, der ikke er ansat i virksomheden, kan udgiften dog ikke fradrages, selv om medarbejdere i virksomheden deltager.

Det har ikke været hensigten, at udgifter til almindelige medarbejderkantiner eller spisesal for direktionen i en virksomhed ikke skulle kunne fradrages. Hvis forretningsforbindelser f. eks. inviteres til at spise i direktionens spisesal, nægtes fradragsret dog for en forholdsvis del af udgifterne. Hvis en direktør inviterer gæster ud for at repræsentere over for dem, nægtes fradragsret for hele udgiften (altså ikke blot den del, der vedrører gæsterne).

Normalt er det virksomheden (indehaveren) selv, der rammes af det almindelige forbud imod at fradrage repræsentationsudgifter. Dette kan dog ikke praktiseres, når direktører eller ansatte får et almindeligt rådighedsbeløb, hvoraf de også skal afholde andre udgifter end repræsentationsudgifter. I så fald er det ved direktørens eller medarbejderens indkomstopgørelse, der må tages hensyn til, at udgiften ikke kan fradrages. Det samme gælder, hvor direktører eller ansatte afholder repræsentationsudgifter af deres løn, som er fastsat til et samlet beløb under hensyntagen til repræsentationsudgifterne.

Spørgsmål 31:

Er der i Canada indført virksomhedsbeskatning?

Foreligger der betænkning eller andet materiale om virksomhedsbeskatning, eventuelt på skatteretligt laboratorium, udbedes eksemplarer heraf til udvalget.